

og Søborg. Hvis et privat Selskab etablerede en saadan, antager jeg, at den vilde kunne betale sig, og jeg er sikker paa, at Postvæsenet vilde yde den et Bidrag, for at Befolkningen i den omtalte By, der er i Opvækst, kan faa sin Post ad denne Vej. Men at Postvæsenet nu lige straks skulde etablere en saadan Route, kan jeg ikke love det ærede Medlem.

I denne Forbindelse kom det ærede Medlem ind paa at omtale den Forskel, der, hvad Lønnen angaar, er mellem de Landpostbude, som besørge Routerne omkring København, altsaa ogsaa i Søborg, og de røde Postbude. De bo ved Siden af hinanden og leve under samme Vilkaar, men Lønningforholdene ere forskellige. Dertil vil jeg svare det ærede Medlem, at Postbestyrelsen maa rette sig efter Løven, og Løven er anderledes for Postbudene i København end for Landpostbudene. Derfor kan det ærede Medlem ikke bebrejde Administrationen, at den ikke yder større Betaling til de Postbude, der udgaa til Landdistrikterne, end den gør.

Det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Rasmus Hansen) har taget Ordet for Ansættelsen af faste Reserver for Landpostbude, og det har ogsaa været Genstand for Samraad. Det, tror jeg, er overflødig og unødvendigt. Det ærede Medlem siger, at han har den Erfaring fra sin Egn, at det er vanskeligt for Landpostbudene at faa Stedfortrædere. Overalt, hvor jeg er kendt, er der 10 for 1, der byde sig til at ville være Ekstrabude, saa snart et Landpostbud bliver sygt eller aflægs. Derimod antydede det ærede Medlem et andet Forhold, nemlig at Landpostbudet selv maa afholde Udgifterne til Reservebud i de første 7 Dage, efter at han er bleven syg. Det er et finansielt Spørgsmaal, og jeg skal foranledige, at det bliver taget under Overvejelse, saa der muligvis kunde fastsættes lempeligere Regler for de Landpostbude, der blive syge; med Hensyn til Ekstrahjælp.

Det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen) talte om en forandret Postroute fra Thisted til Nykøbing, den Route, der tidligere besørgedes af Diligencen om Natten, men som nu er omgjort til en Besørgelse ved Dagvogn. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at dette Spørgsmaal skal blive taget op til nærmere Overvejelse i Admini-

strationen, og kan der, hvad jeg haaber, foretages en Ændring af dette Forhold, vil det ske.

Der har været forhandlet om Opførelsen af en Postbygning i Hobro. Her er jeg af den Opfattelse, at Telegrafvæsenet og Postvæsenet maatte have samme Lokale. Jeg er i det hele imod den stærke Adskillelse, hvorved man i Provinserne løsriver Postbesørgelsen, snart fra Jernbanen og snart fra Telegrafkontorerne, naar disse forskellige Hverv meget godt kunne røgtes i et og samme Hus. Vi ere med Hensyn til Oprettelse af selvstændige Postkontorer komne meget langt ud og efter min Mening for langt. Befolkningen har naturligt sin Gang til Jernbanestationerne, og i saa stor Udstrækning som muligt bør derfor vore Jernbanestationer benyttes til Postbesørgelsen, hvad enten det er Postekspeditioner eller Brevsamlingssteder. Det er altfor dyrt at opføre særlige Posthuse og at tage Postbesørgelsen bort fra Jernbanestationerne. Jeg skal gøre, hvad jeg kan, for, at dette Forhold kan blive begrænset noget.

Der er faldet forskellige Bemærkninger angaaende den forskellige Opfattelse, som Fagorganisationerne og Administrationen have med Hensyn til det Antal Timer, Omberingen tager. Jeg vilde have ønsket, at alle havde haft den Opfattelse, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde gældende i et andet Forhold, da han oplyste, hvad der forelaa fra Administrationens Side, og sagde: Jeg gaar ud fra, at det er rigtigt. Men her er kommet et nyt Moment ind, og det er, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) for et Øjeblik siden har udtalt, at han stod med et Brev i sin Haand fra en rolig og besindig Mand, og at der stod (*Ivar Berendsen*: Nej, det stod ikke i Brevet, det var mundtligt). Naa, det stod ikke i et Brev, det var en mundtlig Meddelelse fra en rolig, besindig, og troværdig Mand, der indtog en overordnet Embedsstilling. (*Ivar Berendsen*: Nej, det er en Misforstaaelse, der var Tale om en Mand, der havde det fra en overordnet i Postetaten). Men naar det ærede Medlem her offentlig fremdrager den Slags Udtalelser og tilføjer, at de staa for vedkommendes Regning, tager det